EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Enoturisme comarcal

Fa poc que dos especialistes en el món dels vins, Clara Antúnez i Lluís Tolosa -de Sabadell i Barcelona, respectivament- han publicat la primera "Guia d'enoturisme del Pla de Bages" (LTA Ediciones) on es descriuen 101 llocs i es recomanen 60 vins. Ella és una sommelier experta en nutrició i ell té una reconeguda trajectòria com a divulgador del món de la vinya i dels vins, amb una desena de llibres al seu haver. Ambdós s'han fixat en la comarca de Bages i han escrit i il·lustrat una obra atractiva i molt interessant per posar en valor la nostra terra i els seus vins. Fa goig veure com la viticultura bagenca, de gran trajectòria històrica i que, després de dècades d'incertesa, va renéixer farà aviat 20 anys amb la concessió de la DO Pla de Bages, es pot situar ara al costat d'altres zones amb major coneixement i imatge popular o mediàtica.

El llibre té la virtut d'ajudar de manera clara a millorar la nostra autoestima, demostrant-nos que podem presumir de diversos actius i, entre ells, el del vi. Que és, cal remarcar-ho, un model de respecte per la tradició, pel territori i una excel·lent manera d'innovar amb criteri. Val a dir que Manresa i el Bages sempre han estat terres on no ens hem considerat mai gran cosa des d'un punt de vista paisatgístic i, per tant, turístic. Llevat d'alguns indrets i monuments singulars, no hem posat mai gaire interès en promoure el que som i que tenim. Hem estat, de sempre, una comarca enfeinada en l'agricultura, la indústria i el comerç i no hem sabut aprofitar la força que té el turisme a la nostra societat occidental. Als darrers temps sí que s'ha començat tímidament des de les institucions i algunes empreses a treballar-ho, però amb resultats francament modestos.

Val a dir també que no és gens bo viure principalment d'aquesta activitat que, a més a més, ha estat la causa en molts indrets -especialment a la costa catalana- d'un deteriorament de l'entorn natural i d'una massificació que no ha aportat valor afegit i sí força precarietat laboral per als qui hi han treballat. Ara es veu clar que el model basat només en el turisme de masses no és bo. Ara bé, sí que comença a arrelar la convicció que un turisme respectuós, culte i complementari a d'altres activitats productives és un magnífic actiu econòmic i una indispensable carta de presentació per fer-se veure lluny d'aquí, sigui quina sigui la nostra activitat professional. Avui ja podem presumir de magnífics vins bagencs per regalar a les nostres amistats forasteres.

I és en aquest àmbit on l'enoturisme (en el qual conflueixen cellers, restaurants, hotels i comerços) esdevé la millor opció. Hem d'agrair als dos autors abans esmentats que s'hagin fixat en el Bages. Però alhora aquest fet ha de ser el millor incentiu perquè des d'aquí estant es perdin les manies i també creguem fermament i definitivament en les nostres possibilitats.